

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Püspöki beiktatás

Pécs, 1898. január 27.

Hetyey Sámuel, a pécsi egyházmegye püspökét, ma iktatták be püspöki állásába.

Aranyszáju Szent János napját választotta az új püspök székfoglalója ünnepéül. Aranyszáju Szent János napján ünnepelte a pécsi egyházmegye beiktatását új püspökének, a ki már eddig is ékesszólóan tolmácsolta azokat az elveket, melyek őt, a püspöki trónusban ülven, vezetni fogják. A szeretet, a mindeneket meghódító szeretet, ez elvek legfőbbje s az apostolok utódjához illő ihletettséggel jelezte az új püspök, hogy ha mindenben legyőzhetné is, a szeretetben nem fog legyőzteni soha.

Az az általános, szívet-lelket átható öröm, mely mai beiktatásán megnyilatkozott, a legékebben mutat arra, hogy bizalommal, szeretettel van mindenki az új főpásztor iránt, a ki a szeretetet hirdetve, a szeretetben való legyőzhetetlenségét kinyilatkoztatva, ül be a Király Jánosok, a Scytovszkyak és Szepessyek püspöki székébe.

Eljöttek főpapjuk beiktatására az egyházmegye papjai a legtávolabbi vidékekről is. Megjelentek a szomszéd vármegyék képviselői s első sorban itt volt Baranyavármegye és Pécs szabad királyi város, hogy a pécsi megyés püspök beiktatását ünnepelje. Ünnepelje azzal a szeretettel

és bizalommal, a mily szeretettel és bizalommal ő jött közénk, hogy e városnak hű fia, odaadó polgára legyen!

És így ünnepeltük meg az új főpásztor beiktatását.

Ósi székesegyházunk a király ittléte óta nem látott ilyen fényes, ilyen örömteli, ilyen magasztos ünnepet. Harangzugás hirdette, a hívek ezrei vitték szét a mai ünnep hírét. A felemelő, magasztos egyházi szertartás alatt zsufolva volt a templom városunk és megyénk előkelőségeivel, kik elhozták üdvözlőüket az új főpásztor beiktatási ünnepére. És mikor megcsendült az új püspök mély, érces hangja először a székesegyház boltívei alatt; midőn első szónoklatát tartotta a büszkeségünket képező fényes istenházában, a szemek reá néztek, az ajkak felé fohászkodtak s hallgatták beszédét, melyben isten szolgája, a magyar haza hű polgára, papjainak gondos atyja, híveinek szerető főpásztorra szólott hozzájuk.

És most már a bizalomban megerősödve, lelkes örömmel keresték fel a küldöttségek az új püspököt palotájában, hogy üdvözlőjék őt. Távol volt itt a szertartásos etikett, a melybe sok hidegséget el lehet rejteni; mindenki az igaz öröm, a lelkes bizalom hangján szólott az új főpásztorhoz, a ki ma ült be a pécsi egyházmegye püspöki székébe s egyszerre, mint hódító

Cézár jött közénk, mert hiszen meghódította sziveinket.

Aki pedig a szíveken uralkodik, annak uralkodása áldás és békeség!

*

Ma reggel hét órakor megszólalt a székesegyház nagyharangja, ünnepélyes érc-szavával jelezve, hogy kezdődik a mai nap nevezetes ünnepéje.

Friss, hideg téli napra keltünk, a mely maga is meghozta ritkán látott derűjét, sugarát az ünnepséghez. A házakon zászlók lobogtak; a templomok tornyaiból szintén zászlókat lengetett a szél s a székesegyház tornyaiból is zászlók jelezték a nevezetes ünnepet. A templomban a padosorokat már akkorra előkelő közönség töltötte meg s a nép zsufolásig volt a templomban. Sorban jöttek aztán a vármegye, a város, a katonaság, a kir. ítélőtábla, törvényszék, pénzügyigazgatóság, államépítészeti hivatal, posta és távirtdigazgatóság küldöttségei, a városi törvényhatósági és a megyei törvényhatósági bizottsági tagok, az ügyvédi kamara, az iparkamara s társulatok és egyletek küldöttségei bevonultak a templomba hol elfoglalták helyeiket. A város és megye képviselőtestülete, a katonaság képviselői és az állami hivatalnokok a szentélyben helyezkedtek el, lent a Kath. Legény-egylet, a veteránok és hadastyánok és az önkéntes tűzoltóság állt zászlók alatt. A padosorokat is előkelő közönség foglalta el, mikor bevonult a papság is s a harangok újabb szava jelezte, hogy a püspököt meghívják a székesegyházba.

A székesegyház sekrestyéjében gyülekezett a papság, hogy a püspököt meghívja a beiktatási ünnepélyre. Ugy az egyházmegyei

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A mama titka.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A fodrásznő remekelt barna fejcskémén, felöltöttem a művészileg kiállított selyemmel áttört s vadrózsával diszitett fehér ruhát és ott álltam készen.

A mama gyönyörködve nézett rajtam végig s azt mondta: »Nagyon jól nézel ki, llonkám.« A papa kikisért bennünket a hintóig, jó mulatást kívánt és elindultunk.

Elindultam egy fényes bálba, a mi annál inkább felizgatta egész valómat, mert az első volt, hol megjelentem.

Hogy jól fogok mulatni, az iránt semmi kétségem sem volt; mert hiszen akadt a fiatal emberek között ismerősöm elég s több táncra már előre voltam foglalkozva, de hogy ez a báli éj oly fontos szerepet játszik életemben, s nekem örökre feledhetetlen emlékü marad, azt igazán nem is sejtettem, mikor a pazarul ékesített s tündéri fényárban uszó táncterembe léptem.

Egy hosszan tartó tánc után vitt vissza a helyemre táncosom s nagy fehér toll-legyezőmmel játszódva beszélgetni kezdtem a mamával. Szép magas, elegáns szőke fiatal ember jött oda hozzánk és Barnay Zoltannak mutatta be magát.

A mama csaknem felsziszszent a név hallatára; idegesen babrált a fekete csipke közt, de hamar összeszedte magát s látszott, hogy bár nagy erejébe kerül, de még velem sem akar észrevétni semmit. Barnay táncra kért fel, folyton csakis velem foglalkozott és az elváláskor látogatásra kért engedelmet, hanem itt megint olyan zavarba hozott a mama, hogy azt sem tudtam, mit szóljak, vagy mit tegyek. Inkább nagy ijedtség, mint tetszés, vagy meglegedés volt rajta észrevehető.

Barnay harmadnap mégis eljött; tudakozódott, hogy mint érzem magamat a bál után; kipihentem-e már a sok tánc fáradalmait?

A mama nem volt otthon. Egy beteg barátinőjét látogatta meg. Mikor hazajött, elbeszéltem neki, ki vizitelt nálunk; de nagyon rosszkedvű volt. Szép halvány komoly arcán sirás nyomai látszottak; panaszkodott, hogy barátinője igen rosszul van s az hatott reá, csak annyit kérdezett, hogy »meddig időzik még itt?

Barnay egy fővárosi bankár fia volt és a mint ő mondta, társa édes apjának.

Ugy hiszem, még pár hétig maradni fog; feleltem, mert említette, hogy üzleti ügyek tartóztatják. Azután valami ürügyöt keresve, átmentem szobámba. Ohajtottam kissé magam lenni gondolataimmal. Nem lettem volna nő, ha észre nem veszem, hogy Barnay nagyon

érdeklődik irántam, de láttam azt is, hogy a mama nem örömmel nézi a dolgot és hogy Barnay ellen különös ellenszenvvel viseltetik. Valahogy különösnek tűnt fel egész magaviselete, hanem azzal vigasztaltam magamat, hogy ez tán a tulságos szülői szeretet és féltékenység kifolyása. Már is retteg elveszthetésemen; azonban ha látja, hogy nem lehet másként, mégis csak engedni fog. Igen! A leánya boldogságaért engedni fog.

Két hó mult el a leirt bál óta, midőn egy onyhe, kedves tavaszi nap délutánján bucsuzni jött Barnay. Én bizony bevallom, alig birtam elrejtetni lehangoltságomat; fájt a tudat, hogy most már nem fogom látni. Ő is igen levert volt; azt mondta, oly jól érezte magát, hogy még mindig nem gondolna a hazamenetelre, ha sürgősen nem hívnák. Azok a beszédes nagy szemek, az az utolsó kézzsoritás és heves kézcsoók sokat elárultak, de nem mertem szólni a mamának.

Pár nap mulva Barnay távozása után együtt ültünk kézimunkával elfoglalva, mikor a papa lépett be hozzánk, nyitott levéllel a kezében.

Mit álmodtál llonka? Így szólt. Nem álmodtad meg az ujságot? Barnay megkérte; arra kér, kövessek el mindent érdekében, mert kedvezőtlen válaszod halálát okozná. Itt van, olvassátok és határozatok. Majd később ismét bejövök. Azzal elhagyta a szobát.

Mint vártam én ezt és mégis annyira

papság, mint a ferencrendi és irgalmasszerzet tagjai összes számban megjelentek itt a káptalan tagjai magukra vették a karinget, biretumot és a kanonoki gallért, a papság pedig karingben és stórával készültek fel. *Wurster* József kanonok vezetése alatt aztán megindult az impozáns menet a püspök meghívására.

A menet élén haladtak a ferencrendi és irgalmas szerzetesek, kereszt elől vitele mellett, utánuk az egyházmegyei növendékpapság a káptalani kereszttel, majd a segédlelkészek, plébánosok és esperesek nagy csapata, végül a káptalan tagjai s a menetet az aszisztáló papok zárták be.

A templomból harangzúgás között vonult ki a menet a székesegyház déli kapuján és a püspöki székpálotába ment. Itt a szerzetesek és növendékpapok a lépcsőház alját foglalták el, a papság pedig a felső részét és a sorfal között vonultak be a káptalan tagjai a püspökhöz.

A püspök fehér pluvialében várta a meghívásra jött küldöttséget s *Walter Antal* kanonok meghívása után megindult a menet a templomba. Elöl a szerzetesek és a növendékpapok, utánuk a segédlelkészek, plébánosok és esperesek, majd a káptalan tagjai a püspökkel, kezében pásztorbotot tartva, ki előtt az érseki keresztetvitték.

Néptömeg sűrű sorfala között haladt a diszes menet a székesegyházba. Mindenki érdeklődéssel várta az új püspököt, kinek mikor alacsony, szikár alakja, jóságos szeretetet tükröződő arcával feltűnt, a tetszés moraja futott át a tömegen.

A székesegyház déli kapujánál történt

a püspök bevonulása.

Troll Ferenc nagyprépost odanyújtotta a püspök elé csókra a feszületet, majd átadta neki a szenteltvízhintőt, melylyel a püspök először önmagát s aztán a papságot, majd a népet szentelte be. A nagyprépost erre háromszor fejt hajtotta a püspök előtt, mire az átvette egy ezüst tálcáról a templom kulcsait, illetve kézérítéssel jelezte azok átvételét.

Innen a menet a főoltárhoz indult és *Troll Ferenc* a »Te Deum laudamus«-t intónálta. A székesegyházi énekkar rázendített a »Te Deum«-ra s e közben a püspök a szentélybe vonult. Ott imazzsámolyt tettek elébe s a szentség előtt imát mondott, miközben a

meglepett, hogy nem bírtam szólni. Pár pillanatig hallgattunk mindketten; végre a mama törte meg a csendet.

Figyelj reám, llonkám; kezdte. Egy történetet fogok elmondani, a mely nem lesz hosszú és még kevésbé érdektelen.

Volt ezelőtt huszonnyolc esztendővel egy fiatal leány, éppen olyan karcsu, hajlékony termetű és rózsás piros arcú, mint a milyen most te vagy. A leányt megszerette egy fiatal ember. Legalább úgy hitte akkor a szegény leány, hogy nagyon szerelmes belé. Bárhova ment, mindig követte, soká járt a házhoz, végre az eljegyzés is megtörtént. A leány boldog volt kimondhatatlanul; közel a célhoz, vágya, óhaja teljesülve. Mignem egy szép napon visszakarta a jegygyűrűt, csupán azzal indokolva, hogy jegyese tudatára jött annak, miszerint ők nincsenek egymásnak teremtvé. Képzelheted a fájdalmat, az örületés kint, mit a leány szenvedett. Megcsalatva, elhagyva, kitéve az irigyek megjegyzéseinek, kárörvendő mosolyának s a résztvevők szálnalmának, sopánkodásainak.

Két és fél év múltán ment csak férjhez; akkor sem szíve vonzalma, hanem szülői óhajára.

A férfi csakhamar megnősült s a fővárosban telepedett le.

Nos, nem vagy kíváncsi a szereplők neveire? A leány én voltam, a férfi pedig *Barnay*, fővárosi bankár, a ki fiának, belátod-e

papság és a káptalan a szentély két oldalán állt fel.

A »Te Deum« magasztos, lélekemelő hangjai a kóruson elhangozván, a diakonusok imája hangzott fel, utána pedig a székesegyház védőszentjének, Péter apostolnak antifonáját énekeltek.

Ekkor a püspök a főoltárhoz ment, miközben felzendült a diakonusok ajkán a »Te vagy Péter« kezdetű szentének. A főoltár előtt a püspök imát mondván, visszatért a szentélybe a püspöki trónushoz.

A beiktatás.

Az orgonazúgását, a karének harsogását ünnepies, mély csend váltotta fel ekkor. A papság félkörben állt a püspöki trónus körül s egyszerre felhangzott az új püspök csengő szava s egyházmegyéje káptalanjához és papjaihoz fordulva latin beszédben bejelentette, hogy királyi kinevezés és pápai bulla alapján ő lett kinevezve a pécsi egyházmegye püspöki székebe és kérte a királyi adománylevél s a pápai bulla felolvasását.

Spiesz János kanonok erre felolvasta a pápai bullát és a királyi adománylevelet, mire az új püspök üdvözlése következett.

Troll Ferenc, nagyprépost, mondta a káptalan és a papság nevében az üdvözlő beszédet. Ékes latinsággal volt ez a beszéd megszövegezve és a szónoknak lelkes, emelkedett hangú előadásában nagy hatást tett.

A szép üdvözlő beszéd után a papság az új püspök elé járult. A káptalan tagjait sorban megölelte és megcsókolta az új püspök, míg az egyházmegyei papság kézsókra járult új főpásztorához. A kóruson pedig felhangzottak az »Ecce sacerdos magnus« magasztos dallamai.

A beiktatás fényes szertartása ezzel tulajdonképpen véget is ért. A püspök a szentélyből kivonult és a szószékre ment, hogy a hívekhez beszédet intézzen. A nagyhatású beszéd után, melyet alább ismertünk, a püspök a főoltár előtt misét mondott, elején általános buzgó meghatottság között intonálván a »Veni Sancte«-t, kérvén a szentlélek áldását és segítségét.

Féltízre járt az idő, mikor a mise kezdetét vette. Mise után az új püspök ismét a szentélybe vonult, hol elfoglalta a püspöki trónust. Ekkor *Hanny Gábor* kanonok előbb latin, majd magyar szövegben felolvasta a pápai brévé s a diakonusok elénekeltek a »Confiteor«-t.

most már, hogy soha sem lehetsz a felesége? Kérdé elfuladt, keserű hangon.

Oh! Miért is kellett megismerned? Minő kegyetlen szeszély, ironia a sorstól ez a levél. Hiszen úgy féltettelek tőle; ha el nem utazik, hát téged viszlek el, elrejtelek ez elől a szívtelen, ravasz faj elől, mint az ember a macska elől szokta kedvenc madarát.

Légy nyugodt mama, feleltem, végigsimítva e pillanatban éppen nem rózsás arcomat. Bár vonzalmat érzek *Barnay* iránt, de soha sem tudnék nőül menni ahhoz a férféhez, kinek az apjától megvetéssel és utálattal kellene elfordulnom.

Mire a papa ismét bejött, határozotunk.

Másnap a következő tartalmu levelet küldtem kérőmnek: »Tisztelt *Barnay* ur! Sajnálom, de nem lehetek az ön neje, mert a mama soha sem egyeznék bele ebbe a házasságba; hogy miért, az az ő titka. Isten önnel: Reil llonka.«

Alig mult el egy hét a levél elküldése után, egy pesti lap hirei között a következőket olvastuk:

»*Barnay* Tamás bankárt súlyos csapás érte. Nagy reményekre jogosító egyetlen fia, *Zoltán*, tegnap öngyilkos lett. A tett oka ismeretlen.«

Látod, szóltam a mamához, reszkető kezemből az ujságot letéve.

— Neki mégis volt szíve!

Scossa Erzsike.

A püspök ezután imát mondott és a beiktatási ünnepélyére engedélyezett teljes bucsut hirdették ki latin és magyar nyelven, mely bucsuhoz az új püspök pápai áldást osztott.

Az áldás után az immár ünnepélyesen beiktatott püspök átöltözködött, az imazzsámolyon imát végzett s erre a menetet ugyanolyan sorrendben, a hogy bevonult, megindult — harangok zúgása között — a templomból a püspöki palotába.

A fényes és lélekemelő szertartás féltizenegy órára ért véget, a mely idő alatt folytonos népvándorlás volt a székesegyház előtt s ünnepi ruhában járt a nép a beiktatás nézésére.

A püspök palotájában rövid félórára szobájába vonult pihenés végett, hogy aztán a tisztelgő küldöttségeket fogadja.

Szent beszéd a néphez.

Mikor a beiktatási ünnepség alatt az új püspök egyházmegyei papságának üdvözlését fogadta s a hívekhez tartandó szentbeszédre került a sor, minden szem a baloldali szószék felé irányult, hol az új püspök alakja feltűnt palásttal vállain, püspöksüveggel a fején s a pásztorbottal kezében, hogy a néphez beköszöntő beszédet intézzen.

»Dicsértessék az Úr Jézus szent neve!« ezzel a köszöntéssel kezdte meg beszédét, mert az emberiség üdvéért vértanuhalált szenvedett Istenember kuforrása a megváltásnak, valamennyiünk üdvözülésének, az ő szent neve a legméltóbb tehát arra, hogy mindnyájunk által mindenek felett dicsértessék.

Mikor valamely idegen ember bemutatkozott — folytatta beszédét a püspök — meg kell mondania, hogy kicsoda ő és mi célból jött, mit akar. Ezt teszi ő is, a midőn kijelenti, hogy ő az Úr Jézus küldötte. Két év előtt tetszett az Úrnak ez egyházmegye áldott emlékezetű főpásztorát, *Nándor* püspököt, az élők sorából elszoilítani, s azóta árvaságra jutott az egyházmegye. Nem úgy értendő ez az árvaság, mintha az egyház bölcs kormányzásáról nem lett volna gondoskodva, vagy mintha az isten igéjének a lelkészkező papság által való hirdetése s a kegyzserek kiszolgáltatása fennakadást szenvedett volna, hanem az árvaság abban állt, hogy az egyházmegyének nem volt istentől rendelt főpásztor, nem volt törvényes püspöke.

Ez az állapot a mai nappal megszűnt, mert isteni küldetésből immár ő foglalja el a püspöki széket. Isteni az ő küldetése, mert a püspök egyenes utóda az apostoloknak, kik Jézustól magától nyerték lelki hatalmukat, amikor így szólt hozzájuk: Valamint engem küldött az Atya, azonkép küldelek én titeket, hogy tanítsatok minden népeket.

Ugyanazzal a lelki hatalommal, ugyanazzal a joghatósággal, a melyet az apostolok nyertek az Úr Jézustól, lett küldve ő is mint püspök a pécsi egyházmegye híveihez, hogy az igét hirdetve vezérelje őket az üdvözülés útján. Hirdetni fogja tehát az igét, a mely megerősítsen mindeneket a hitben, mert a hit alapja az üdvözülésnek. Csak a ki hisz, az üdvözül, a hitetlen az elkarhozik.

De nem elég a hitet csupán szóval vállalni, élő hitre van szükség az üdvözüléshez, a mely tettekben nyilvánkozik meg. Ezekre a cselekedetekre fogja ő tanítani híveit, mert ez apostoli küldetéséből folyó kötelessége.

Az üdvözüléshez azonban az is szükséges, hogy Isten fiait fogadtassunk a szent malaszt útján, mely az Isten által rendelt szentségekben való részesedés által árad szét az emberiségre. Buzgó kiszolgáltatója lesz tehát ő a szentségeknek s gondja lesz rá, hogy az egyházmegye papsága is hasonlóképpen cselekedjék.

Püspöki hivatásánál fogva különös buzgósággal fogja kiszolgáltani a bérmlás szentségét s ebben nem fogja akadályozni az idő viszentagsága, sem a saját kényelmére való tekintet, mert ez fog alkalmat szolgáltatni,

hogy közvetlen tapasztalatból megismerje ezt a szép egyházmegyét, annak lelkészeit, hívő seeregét, tanítóit és a tanuló gyermekeket. Erre pedig különös súlyt azért helyez, mert kötelességének tartja a tanítókat serkenteni, hogy a rájuk bízott ifjúságot isteni félelemben és igaz hazaszeretethen neveljék. Személyesen óhajt tehát meggyőződést szerezni róla, hogy ezt a feladatot hogyan teljesítik s az édes haza nyelvét mennyire terjesztik, mert illő, hogy minden honpolgár értesse a magyar haza nyelvét.

De gondos figyelmét a központban sem fogja kikerülni a nevelés ügye s különös gondot fog fordítani a papnevelésre, hogy csak arra méltók nyerjenek tanítói küldetést az egyházban. Inkább száradjon el ez a kéz — kiáltott fel lelkesülten — hogyszem méltatlant szenteljen fel Isten szolgájává!

Hogy azonban mind e nagy és szent feladatokat teljesíthesse, kéri a hiveket, foglalják őt imáikba, esdjenek rá a Mindenhatótól erőt, kitartást, mert bár az ember akarata erős is, a test gyenge s Isten áldása nélkül nem lesz sikere működésének, imádkozzanak az egyház fejéért, a szentséget atyáért, Magyarországot áldott lelkületű hercegprimásáért, az apostoli királyért, főpásztorukért s az egész lelkészkedő papságért; valamint ő is buzgó imáiba foglalja összes hiveit, a kiknek lelki üdvéért, a jelenlévőkért s a távolmaradtakért most fogja bemutatni székesegyházában az Úrnak az első vérnélküli szent áldozatot.

Ezután püspöki áldást osztva a papság kíséretében a főoltárhoz vonult, s ott elmondotta első ünnepélyes szent miséjét.

A beiktatás vendégei.

Két nap óta szinte különös élénkséget öltöttek magukra a város utcái. Robogó fogatok szállították minden érkező vonatról a beiktatásra jött vendégeket s a szállodákban alig lehetett már szobákat kapni; az érkező papság közül ötvenen a ferencrendiek kolostorában helyeztettek el és igen sokan a káptalan tagjainál s az egyes plébániákon kaptak szállást.

Az egyházmegyei papság tagjai csaknem kivétel nélkül megjelentek az ünnepélyre. Itt voltak: Fülöp István szigetvári adminisztrátor, Klein Tivadar nagyvejkai adminisztrátor, Palkó István magyarhertelendi vikárius, Jozsits János bonyhádi adminisztrátor, Hay Ede mucsii plébános, Koch Ede bellyei plébános, Krecht Ferenc szentdienesi esperes, Schultz Károly németmaroki esperes, Pévald Vilmos tolnavarasdi plébános, Neumayer Dezső és Masson Lipót püspök-bogádi adminisztrátorok, Wagner Adolf szentiváni plébános, Németh Ferenc tamásii, Gosztonyi Jenő somogy-szentlászlói, Szauder Antal görcsönyi, Péhm Kristóf német-üröghi plébánosok, Gundy Miklós sásdi esperes, Romeisz Ferenc nádasi, Gehring Fülöp somberekai, Kristóf József pécsbányatelepi, Plank Kamill kisdoroghi, Vidák József hetvehelyi, Anderle József kakasdi, Frantich Agost kövágószőlősi plébánosok, Streicher Péter högyészi esperes, Fekete Ágoston zombai, Márton Márton németii plébános, Philippovich János bizováci esperes, Schmidt Béla laskafalusi, Scharfenberger János püspöklaki plébános, Lipovcevic Laurus mohácsi zárdafőnök, Vajay István böcskei vikárius, Kutor Ferenc tótkeszi, Paál József lapáncsai, Streicher József németbólyi, Holndonner Ferenc háttaszéki, Zvonicek Alajos vörösmarti plébánosok, Szabó Imre bükkösi plébános, Hangai Nándor ibafai, Magyar Zsigmond tolnaszántói, Tóth Gyula szentlőrinci, Komáromy Tivadar hirdi, Teppert József cikói, Proksch Ferenc ráctóti plébánosok, Uray Atala baáni esperes, Báter József rácpetrei esperes, Penc János izségi, Ivánovics György veliskovcei, Hofmeister Ferenc olaszii, Lichtfusz Nándor fekedei, Biró Imre abaligeti plébánosok, Francics Nándor máriagyúdi zárdafőnök, Pártos Zsigmond mözsi esperes, Mosgai Sándor szentkirályi vikárius.

Továbbá Késmárky József vásárosdombói,

Magyar Miklós závodi, Takács István jánosii, Boross Aurél szátkai, Dr. Oncay Győző németkeéri, Charvát László petrijevcei, Vitkovics Ferenc szakcsi, Varga Manó paárii plébánosok, Szvetics Gábor pécsváradai adminisztrátor, Bató Ferenc csepini kurátor, Schunk Ferenc rácpetrei káplán, Bence István dunaföldvári apát, Wosinszky Mór szegzárdi esperes, Palkó József dóbróközi káplán, Prantner Ferenc himesházi esperes, Medgyessy Ede felsőmindszenti, Zsulyevics Márton bogdásai plébánosok, Rajcy János mohácsi káplán, P. Zsubory Cezár mohácsi ferencrendi aldozár, Szandtner Antal dunaszekcsői, Haragó Ferenc vókányi, Alagics János lócsi, Molnár Márton pellérdi, Prikler Károly teveli, Dobos Henrik drávaszentmártoni, Walter József monostori plébánosok, Szuly József berkesdi, Horváth István radikovcei esperesek, Kövesdy János kányai, Csonka Nándor baranyavári plébánosok, Radó Dezső hercegszöllősi esperes, Lauš Mihály viljevői, Kiss István kónyii, Stokinger István vaiszlói, Nyárádi Aladár dombovári, Halvax József mágocsi plébánosok, dr. Szilvássy Mihály szászvári és Erdélyi János lakócsai esperesek.

A katolikus kör küldöttségét, hogy az új püspök elé vezesse, Pécsre érkezett Apponyi Géza gróf, cs. és kir. kamarás. Az új püspök két rokona, Hetey Gyula ezredorvos és Hetey cs. és kir. kamarás szintén vendége volt a beiktatási ünnepségnek. Ideértek továbbá az esztergomi főkáptalan képviselőiben Boltzár József püspök, érseki helynök és Klinda Teofil, érseki titkár. A primási udvar részéről Gudenus Arthur báró, főszentszéki jegyző és dr. Anhängel György szertartó. Kereszty Győző teológiai tanár és Eitner Elemér. Végül igen sokan még a szomszéd egyházmegyék képviselői, így Köhalmi (Klünstein) József szombathelyi főgimnáziumi tanár és Wurglits Ágoston, felsőeöri plébános, továbbá Verőce, Tolna, Somogyvármegyék és Mohács város küldöttsége.

Tisztelgések.

A püspök rövid pihenés után fogadta a küldöttségeket. Első volt az egyházmegyei papság és a káptalan, melyet Troll Ferenc vezetett a püspök elé. Velük együtt ment a zirci-ciszterci rend küldöttsége, melyet Vajda Ödön zirci-apát és Incédy Dénes igazgató vezetett.

A papság után a főispánok küldöttsége Fejérváry Imre báró, Baranyamegye és Pécs szab. kir. város és gróf Pejachevics Tivadar, Verőcemegeye főispánja jelentek meg a püspök előtt.

Majd katonai küldöttség következett, melynek tagjai voltak: Zalavári Zurna Károly tábornok, pécsi honvéd gyalogsági dandárparancsnok, László István főhn., dandár segédtsz. — Deybachi Zech Arnold báró, ezredes, pécsi honvédhuzár dandárparancsnok, de Maistre Edgár főhn., segédtsz. — A 44. cs. és kir. gy. ezredtől: Stenzl Alajos ezredes és több törzs és főtiszt; az 52. gy. ezredtől: Cankl Rezső, Brillmayer Antal alezredesek, Kreipner kapitány, Tircka főh., Bartha hn. — 19. honvéd gy. ezredtől: Butykay Ádám, Kiss, Pataki alezredesek, Krisanich és Horváth őrnagyok, Kelc százados, Pilch főhn., Várady hn. — A 8 honv. huszárezredtől: Eckensberger alezredes, Dorzán kapitány, Csígy főhn., Majorossy hn. Ezenkívül: várbogyai Bogyay Vince csendőrszázados, dr. Turcsányi törzsrvos.

Tolnavármegye küldöttségét Döry Pál alispán vezette a püspök elé. Tagjai voltak Sztánkovánszky János, Gróf Apponyi Géza, dr. Kammerer Ernő, Nagy László, Nagy István, Csapó Vilmos, Szévald Mór, Percel Béla.

Verőcsevármegye küldöttsége Pejachevich gróf vezetése alatt a következő tagokból állt: Chavrak Levin alispán, Kentelj István kerületi előjáró, Eisenbart Adolf bizottsági tag, Kreppe Dragutin képviselő, Charvát László biz. tag, plébános, Ulákovics György biz. tag, pléb. és Deszáth Sándor biz. tag.

Ezután jöttek Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város impozáns küldöttségei, a főispán és alispán, illetve Majorossy Imre polgármester vezetése alatt.

A kir. ítélőtábla küldöttsége a következő volt: Blaskovich elnök, Balogh tanácselnök, Pilch, Babics, Röck, Tóttósy, Graff, Zsabokrszky, Bócz, dr. Daempf, Kauffmann, Ciglányi, Angyal, Nábrácky és Holics bírák; Hamza titkár, Módly tanácsjegyző, Decleva és Fesztl jegyzők.

A kir. törvényszék küldöttségét Sável Kálmán, kuriai bíró, elnök vezette s tagjai voltak Varga Nagy ítélőtáblai bíró, Bogyay, Saághy, Kerese, Kószér, Hardi, Göbel, dr. Dobi, Geiger, dr. Porges, Farkas, Jobst, Peitler t.-széki bírák, Sándor K., Vodicska, Bajnovics albírák, Szeifric, Ullmann, Krausz keresk. ülnökök,

Majd a királyi közjegyzők, a királyi ügyészség és a kir. járásbírók küldöttsége tisztelgett. Az ügyvédi kamarát Erreth János, kamarai elnök vezette, a pénzügyigazgatósági tisztviselőket Dragonescu Döme, kir. tanácsos, pénzügyigazgató; a posta és táviratigazgatóság küldöttségét Opris Péter igazgató; az államépítészeti hivatal Kovácsffy Kálmán, kir. főmérnök. Ott voltak továbbá Salamon József, kir. tanácsos tanfelügyelő és Bolgár Kálmán, állami anyakönyvi felügyelő.

A kereskedelmi kamara küldöttsége a következőkből állott: Littke elnök, Kindl J., Ullmann, Eizer, Deutsch Á., Engel M., Krausz I., Krausz Béni, Neumann J., Teleky Zs., Schwabach, Szeifritz, Schapring, Reinfeld I., Spitzer Jakab, Krausz Mór, dr. Zaráy, Wachauer, Schmelcer, Zsolnay V., Ruepprecht N., Höffler János, Hoffmann L., Kindl F., ifj. Scholtz Á., Hartl F., Reisch J., Engeszer M., Ganter F., Kovács J., Fischer J.

Mohács városát a következők képviselték: Jágits József orsz. képviselő, Toldy István bíró, Német Lipót, Stajevits János, Keserits Ferenc esperes-plébános, Wolf Zsigmond, Auber István, Margitai Péter, Kántz Adolf dr., Simonkovits Mihály II. jegyző és Jaksits József albíró.

A püspöki jogakadémia küldöttségét Szeredy József dr. vezette a püspök elé; utánuk fogadta a joghallgatók küldöttségét ifj. Nagy Jenő olvasóköri elnök vezetése mellett; a főreáliskola tanári karát Dischka Győző igazgató; a püspöki tanítóképző küldöttségét Döbrössy Alajos; a városi községi iskolák tantestületét Schneider István; a Dunagőzhajós társaság küldöttségét Wiesner Rajmár igazgató; a pécsi lpartestületet Schmelcer Ferenc, elnök; a Katolikus kört Apponyi Géza gróf. Tiszteltek végül az új püspök előtt a mohács-pécsi vasut, a Jótékony nőegylet és a Vöröskereszt-egylet, a pécsi Dalárda, az önkéntes Tűzoltó-egylet, az egyházmegyei alapítványi hivatal, a kath. Legényegylet, a püspökuradalmi tisztikar és a Szent-Vince-egylet küldöttsége.

A tisztelgések lefolyását általában az jellemezte, hogy mindazon küldöttségi vezetők, kik ékes üdvözlő beszédekre készültek, — elestek a beszéd eldeklamálásától. A püspök mindegyik küldöttséget magyaros vendégszeretettel, igazi szívélyességgel fogadta; ő maga elébe vágott minden cerimonianak; mint jó ismerőst fogadta az egyes küldöttségeket és barátságos, szívélyes, őszinteségtől duzzadó egyszerű, de meleg szavakban köszönte meg a tisztelgést. Minden egyes küldöttség tagjait bemutatatta magának és kérte, hogy jó ismerősként, egyszerű, kötelességeihez hű polgárként fogadják jóindulatukba.

Megható és szép volt a papság tisztelgése az új püspöknél, a kit Troll Ferenc üdvözölt s kinek szavaira a püspök az atyai szeretet meleg hangján válaszolt.

A katonaság, a főispánok, Tolna és Verőce megyék küldöttségei után került a sor Baranyavármegye küldöttségére, majd a város küldöttségére. Majorossy Imre polgármester azonban bele sem foghatott beszédébe, mikor a püspök a legszivesebb fogadással ele-

jét vette a szónoklatnak s helyette ő mondott egyszerű, meleg szavakban üdvözlést a küldöttekhez. Megköszönte a tisztelgést és kérte, hogy legyen mindenkor e város hozzá bizalommal s ő neki szive és palotájának ajtai mindenkor nyitva állanak a város, a polgárság és hivei előtt.

S a mint egyszerű, szívélyes szavakkal megelőzte a város küldöttégének szónokát az üdvözlésben az új püspök, úgy tett a többi küldöttéggel is. Mindegyik számára volt köszönete, szíves szava, azonban a ceremóniás szónoklatokat mindenütt elkerülte. Ebből is látható volt, hogy a szív embere ő s nem a feszes külső formaságok és szertartásos etiketté. A küldöttégek vezetői közül, úgy szólván, csak *Erreth* János, az ügyvédi kamara elnöke, mondhatta el üdvözlő beszédét. Ő is csak azért, mert az üdvözlő beszéd rövid volt s keresetlen, egyszerű szavakból állott. A püspök bemutatatta magának az ügyvédi kamara küldöttégének tagjait és szívélyes szóváltás után bocsájtotta el őket.

A jogakadémiai küldöttéget dr. *Szeredy* József kanonok, prodirektor vezette. A püspök válaszában kifejtette, hogy értesült már arról, hogy a jogakadémia tanári kara képzettség tekintetében feladatának magaslatán áll. Legyenek meggyőződve, hogy ő a tanári kart mindig magához legközelebb állóknak, domesticusoknak fogja tekinteni s munkálkodásuk kellő méltánylására minden tekintetben meg fogja tenni a tőle telhetőt. Neveljék a vezetésük alatt álló ifjakat jó hazafiaknak, szakképzett férfiakká s ne feledjék ezek mellett szívükben táplálni az Isten és Jézus iránti hitet és szeretetet sem.

A pécsi közs. tanítók küldöttégét *Schneider* I. felügyelő igazgató vezette. A belépéskor nyájas szavakkal fogadta a küldöttéget, elmondá, miként élte legszebb szakát képezi az, amidőn tanított. A tanítókat pályatársainak tekintti s egyben azon nézetének adott kifejezést, hogy vallás-erkölcsi alapon lehet csak igazán oktatni és nevelni, miben nem kételkedik, hogy a pécsi közs. tanítók ez irányban jól felfogott nemes hivatásukat eddig is betöltötték, szívélyesen megköszönte a tisztelgést. A küldöttég vezetője ezután hangsúlyozta, hogy a tanítótestület az általa hangoztatott elvek szigorú szemmel tartásával összehangzatosan felel meg kötelemeinek, mit igen kegyesen és örömmel vett tudomásul, egyben kijelenti, hogy bármiben a testület vagy egyesek a tanítói karból az ő támogatását igényelnék, mindenkor igen szívesen kész azt teljesíteni s ajtaja bármikor bármely ügyben a tanítók számára mindenkor nyitva fog állni. Még egyszer igen megköszönve a figyelmet, minden egyes küldöttet névleg is bemutatott magának s mindegyikkel szívélyes kézzorítás után szeretettel bocsátá el a tisztelgő közs. tanítók küldöttéget.

Érdekes volt a horvát-szlavon papok küldöttégének fogadása is. A püspök atyai jóindulattal, barátsággal fogadta őket.

— Legyenek jó hiveim s legyenek jó magyarok! Szólt nekik nyájasan mosolyogva.

Erre *Laus* Mihály, a veljevoi plébános, megjegyezte:

— Vagyunk mi jó chrobátok!

— Jó, jó. Első sorban legyenek jó hivők, azután jó magyarok és aztán... lehetnek jó chrobátok is!

Szólt a püspök még mindig mosolyogva s elbocsájtotta magától a küldöttéget.

Általában a tisztelgések során mindenkor kitűnt az új püspök szívélyessége és magyaros vendégszeretete. A katonai küldöttég előtt a polgárság és katonaság közötti jó viszonyt hangoztatta s érdekes volt a bíróságok tagjainak fogadtatásánál tett kijelentése is. A szívélyes fogadás és bemutatkozás után mosolyogva jegyezte meg, hogy az igazságszolgáltatás embereit jól ismeri, bár még soha semmi baja sem volt velük. Ajtaja mindig tárva lesz az igazságszolgáltatás emberei előtt;

jőjjenek el hozzá, legyenek vele szemben bizalommal.

— Mert nem akarok ám én holmi Dalai-Láma lenni! — jegyezte meg mosolyogva.

Igy folyt le a többi küldöttégek tisztelgése is. Mindegyik számára volt a püspöknek egy szíves szava, de sehol semmi feszélyező, szertartásos dolog elő nem fordult.

A diszebédek.

A tisztelgések féltizenkét óra után csakhamar véget értek, mindazonáltal a közönség fel s alá hullámozott a püspöki palota előtt s a város utcáinak is ünnepi színt kölcsönözött a nép s a tisztelgésekről hazatérő diszmagyar ruhás, nagyjából azonban fekete szalonba öltözött urak serege.

Délután 2 órára volt kitűzve a beiktatási diszebédek kezdete.

Ilyen diszebédek voltak a püspöki palotában 100 teritékkel, hová a káptalan, a katonaság, a főispánok, a vármegyék és a város képviselői voltak meghíva. A Kath. Körben 150 teritékű diszebédek voltak; a püspöki papnöveldében 100 teritékű; az irgalmasoknál 50 teritékű és a »Nádor«-vendéglő termében 40 teritékű diszebédek tartottak.

A diszebédek menüjét *Dobos* budapesti vállalkozó állította ki s városunk és megyei életünk előkelőségei, a küldöttégek, társulatok és egyetek képviselői és az egyházmegyei papság elosztva vettek részt a diszebédeken, a hol mindenki számára kijelölt és fenntartott hely volt.

A püspöki palotában tartott diszebéden az új püspök jobbán *Fejérváry* Imre dr. főispán, balján *Majorossy* Imre, polgármester foglalt helyet; szemben vele pedig *Zurna* Károly tábornok ült. Az első tósztot maga a püspök mondta, éltetvén ő felségét, a királyt s általánosságban szólva új egyházmegyéje hiveiről, kiknek mindenkor javát fogja előmozdítani s velük együtt fog munkálkodni a vallás és a haza javára. *Fejérváry* Imre báró főispán tartotta a második tósztot, éltetvén a pécsi egyházmegye új püspökét. *Troll* Ferenc nagyprépost, a káptalan és az egyházmegyei papság nevében köszöntötte még fel az új püspököt, a kit *Klinda* Teofil érseki titkár, majd gróf *Pejachevich* verőcei főispán köszöntött fel. *Hetyey* Gyula, a püspök bátyja, szintén a püspökre mondott felköszöntőt. Az ebéd félőtkor végződött, mikor is a vendégek lelkes hangulatban kezdtek oszladozni.

A *Katholikus Körben* az első felköszöntőt *Hanny* Gábor kanonok mondta a püspökre s aztán az ottani vendégsereg körében is megereedt a tósztok árja és lelkesen ünnepelték az új püspököt.

A püspöki papnöveldében tartott 100 teritékű diszebéden *Walter* Antal kanonok volt a házigazda. Az első felköszöntőt ő mondta az új püspökre s utána *Péchy* József, tolnai prépost, a ki még Király János püspöksége alatt lett felvéve az egyházmegyei papság kötelekébe s így az új püspök neki már hetedik püspöke — az egyházmegyei papság nevében köszöntötte fel az új püspököt. *Pozsgay* József, kanonok, a világi vendégekre mondott tósztot, míg *Pál* József, dombóvári uradalmi felügyelő és kath. autonómiai kongresszusi képviselő, megköszönte az üdvözlést és az új püspököt éltette.

Az irgalmasok rendházában tartott 50 teritékű diszebéden is emelkedett hangú felköszöntőkben emlékeztek meg az új püspökről. Igen hatásos felköszöntőt mondott *Vidák* József, hetvehelyi plébános, a ki az ó-szövetségből vett hasonlattal kezdte beszédét. Tudjuk — úgymond — hogy Héli után Sámuel ült annak főpapi székébe. És ime most egy Sámuel lépett szent Mór örökébe, az ő pécsi egyházmegye főpapi székébe. Üdvözlí a magyar Sionból hozzánk küldött főpásztort; mint apostoli utódot és egyházfejedelmet; mint gondos atyát, szerető testvért és hű s fáradhatatlan munkatársat. Az új püspök törekvése a mi

törekvésünk; az ő buzgalma a mi buzgalmunk; az ő jelszava a mi jelszavunk. Élteti az új püspököt, mint a szép és magasztos jelszavak zászlóvivőjét.

A *Nádorban* tartott 40 teritékű diszebéden nagyobbára a papság köréből vettek részt a vendégek. Az első felköszöntőt *Sabutz* N., somogy-szentbalázi esperes mondta, a ki a szomszéd egyházmegyéből jött ei az ünnepélyre és éltette Pécs új püspökét. A felköszöntőre *Schultz* Károly, német-mároki esperes válaszolt, megköszönve a vendég által tolmácsolt jókívánatokat és éltette az előtte szólót.

A nap ünnepségeit ma este a kivilágítás, a katonazenekar hangversenye, a Dalárda szerenádjá és színházban diszebeadás fejezi be.

H i r e k.

Pécs, 1898. január 27

Napirend 1898. január 28-án.

Naptár: péntek, jan. 28. — Róm. kath.: Cyrill. — Prot.: Cyrill. — Görög-kel. (jan. 16.) Péter. — Zsidó: Sebat 5. — Nap kél 7 óra 17 perckor; nyugszik 4 óra 38 perckor. — Hold kél 9 óra 32 perckor reggel; nyugszik éjfélkor.

Időjárás: hőmérséklet 7-5 Celsius fok hideg; légnyomás 756. — Kijelentés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, fagy és hőemeléedés várható.

Színház: »Kikapós patikárius«, vigjáték, itt először.

— (**Püspöki pásztorlevél.**) *Hetyey* Sámuel, pécsi püspök, első pásztorlevelét ma küldték szét. A pásztorlevélben bemutatja magát hiveinek az új püspök és azokat a hit, remény és szeretet erényeinek követésére buzdítja. A pásztorlevél vége a hazaszeretetről szól, melyet az Isten szeretetétől elválasztani nem lehet. A pásztorlevelet Budapesten, felszentelése napján, január 2-án keltezte az új püspök. Az új püspök körlevelét a következő igékkel fejezi be: »Ime, Krisztusban szeretett hiveim! kitártam előttetek szívemet, lelkemet! Szemeitek elé állítottam azokat az erényeket, melyeken alapszik a békesség és malaszt ország. Ez országot, mely az Isten országa, akarom köztetek megtartani s erőteljre juttatni. Segíteni, támogatni fog e munkámban kiterjedt egyházmegyémmek buzgó, a hitek örök üdvösségét melegen szíven viselő papsága. És nem kételkedem, hogy ti is, Krisztusban szeretett hiveim, szeretettel és odaadással fogtok hozzánk csatlakozni, hogy a ker. élet nagy művét egyesült erővel létrehoznunk sikerüljön. Nincs dicsőségesebb látvány az emberek és angyalok előtt, mint a hiveknek a püspökhöz és papsághoz való hűséges ragaszkodása. De nincs egyszersmind e földön félelmetesebb hatalom és erő a pokol előtt, mint a papság és hitek egysége, egyetértő működése. Adja Isten, hogy mindig jó pásztorotok legyek. Adja Isten, hogy szent hivatásomat Isten dicsőségére és halhatatlan lelkeitek üdvösségére tölthessem be. Emeljük fel ezért szemeinket, Krisztusban szeretett hiveim, a hegyekhez, az ég magaslataihoz, a honnan minden segítségünk jön és imádkozzunk egymásért. Kérjük a »világosság Atyját, kitől vagyunk minden jó adomány és minden tökéletes ajándék«, hogy a »hivatásban, a melyre hivatva vagyunk, méltólag járjunk, minden alázatossággal és szelidséggel, béketűrővel, igyekezzünk fentartani a lélek egységét a béke kötelekével.« Imádkozzunk, hogy az igazságnak, a malaszt-nak, a békességnek országa, melyet az Üdvözítő e világon megalkotott, mindig közelebb

jöjjön sziveinkhez, mindig jobban megerősödjék közöttünk. Imádkozzunk Szentséges Atyánkért XIII. LEO pápáért, hogy Isten hosszú élettel, biztos kormányzattal, erős had-ereggel, hű tanácsokkal, jámbor népekkel és békességes időkkel áldja meg. »A mi Urunk Jézus Krisztus malasztja« és »az Isten békessége, mely felülhalad minden értelmet, oltalmazza meg sziveiteket és elméteket.« Amen! Kelt Budapesten, 1898. január 2-án, püspökké szentelésünk napján. † Sámuel, püspök.

— (**Hentaller Lajos választóihoz.**) A dárдай kerület országgyűlési képviselője, Hentaller Lajos, az első parlamenti ülészek lezárása alkalmából választóihoz nyílt levelet intézett. A nyílt levélben kifejti, hogy a függetlenségi párt küzdelme úgy a sajtószabadság, mint az önálló vámterület kérdésében, mért volt meddő és áldatlan. »Meddő és áldatlan volt — ugymond — mert a párt mindkét esetben akkor szüntette be a küzdelmet, amidőn az egész ország azt hitte, hogy a harc azután még tüzeesebben folyik. Épp ezért én a magam részéről a legkevésbé sem csodálkozom, hogy küzdelmünk nem eredményezte a kívánt sikert. Egyet azonban a függetlenségi párt mégis bebizonyított, hogy a függetlenségi pártot megtörni, összemorzsolni, kiirtani nem lehet. A kormány ezt akarta, mi soha sem hittük.

Megmondom miért!

A függetlenségi párt nem mostanában keletkezett. A függetlenségi párt azon a napon született, a melyen az első osztrák római császár fejére feltették szent István koronáját. A függetlenségi párt programja nem is mai keletű. És a függetlenségi párt programja egyszerű, tiszta és világos.

E párt programja azt követeli, hogy Magyarország épp úgy a magyaroké legyen, ahogy az angoloké Anglia, mint ahogy a franciáké Franciaország s a németeké Németország. E párt programja azt követeli, hogy egyik nép se legyen szolgaságba verve a másik nép által. E párt azt akarja elérni, hogy a magyar iparos rovására ne gazdagodjék az osztrák iparos; a magyar földmivelő rovására ne töltszék az osztrák gabonaszennál vagy börzespekuláns s a magyar kereskedő bőrének arán ne ereszszen hájat a cseh, morva és sziléziai hitvány huszonhét krajcáros rongy portékát árusító gyáros. És a függetlenségi pártnak ezt a nagyon reális és praktikus zsebbe vágó követelését nevezik a kormány háta mögött ülő réalpolitikuskok ábrándnak, álomnak. — Ezután kifejti a függetlenségi párt hivatását, szól az általános szavazati jog behozataláról, a titkos szavazásról, a teljes sajtószabadságról, az elviselhetetlen katonai terhekről s nyílt levelét így fejezi be: »T. polgártársaim! A népek igazsága olyan, mint a teremtés uráé: tűrő és megbocsátó! Legyünk tehát mi is türelemmel s várjunk nyugodtan, míg elérkezik az ébredés igazi órája. Azt azonban tartsuk folyton szemünk előtt, hogy nekünk, adófizető polgároknak nem kegyelem kell, hanem igazság.

Épp ezért, az igazságot fogom ezután is követelni a törvényhozás termében az önök nevében.

Ezekben számolok be önöknek addig is, míg élőszóval a részletekre is kiterjeszkedhetem s kijelentem, hogy sohasem vágytam egyébre, mint arra, hogy azt mondják: meg vagyunk elégedve képviselőnkkel!

Adja isten, hogy még szolgálhassam hazámat s Magyarország függetlenségének ügyét, azt az ügyet, melynek önök oly lelkes, szilárd és kitartó harcosai.

— (**Névmagyarosítások.**) A pécsi rendőrség körében dicséretes mozgalom indult meg az iránt, hogy az idegen, német hangzású neveket bíró rendőrök neveiket magyarosítsák. Első volt e téren Stelcer Lajos, közrendőr, a ki nevét belügyminiszteri engedéllyel Barcsira magyarosította. Reméljük,

hogy társuk példáját az idegen hangzású névvel bíró rendőreink mindnyájan követni fogják. — Schenk Lajos, sárbogárdi illetőségű, ugyanottani lakos vezetéknevét Sárközire magyarosította.

— (**A sásdi önkéntes tűzoltó egylet**) most ünnepelte fennállásának ötödik évfordulóját. Ez alkalommal megemlékeztek az egylet alapítása és felvirágoztatása körül sok érdemet szerzett Selényi Antal, volt sásdi, jelenleg pécsi rendőrbiztosról is és öt tiszteletbeli alparancsnoknak választották. A kitüntető választásról szóló diszoklevelet ma küldte meg az egylet tiszteletbeli alparancsnokának.

— (**A pécsi dalárda tánccal egybekötött alapszabályszerű dales-télye.**) Nem tartanók hizelgőnek a pécsi dalárdára, ha azt írják tegnap este rendezett táncestélyéről, hogy az akkora közönséget vonzott a vigadóba, a minőt megérdemelt volna; de viszont igen sok, különben rendes vendégnek elmaradását igazolják a rendkívüli körülmények, a mennyiben farsang közepén, a nap mint nap egymás után következő mulatságok idején, a püspöki beiktatás előestélyén nem is lehetett várni, hogy a törzsközönségen kívül még igen sok hallgató jelenjék meg; de hogy ez aztán nagy élvezettel hallgatta végig a műsor darabjait, hogy annak befejezte után a táncedv és vidám hangulat nem szűnt meg egészen addig, a míg a cigány letette hagedűjét, azt igenis elmondhatjuk a mulatságról s elismerés illeti a pécsi dalárdát, mely nemcsak szorgalmasan betanult és jó hírének megfelelően előadott énekszámokkal, de a farsang egyéb izgalmai között jó mulatsággal is kedveskedik tagjainak és azok hozzátartozóinak. A táncban résztvettek a következő hölgyek: Angster Olga, Asztalos Lujza, Bencenleitner Irma, Bence Böske, Bergmann Mariska, Dedinszky Olga, Fischer Ella, Gritzmann nőv., Haksch Lajosné, Handwerk Ella, Hoffmann nőv., Jeszenszky Mariska, Jilly Böske, Kaltnecker Ilona, Koharits Mariska, Károly Etelka, Lauber Margit, Mestrics Gizi, Mihálovics Mariska, Martinec Karola, Németh Melanie, Notter Jenőné, Orf nőv., Putzer nőv., Petrovics Irma, Ramesberger Zseni, Reberics Gizi, Schule Mártha, Sperl Mili, Sommer Irma, Szigriszt Anna, Schreuer nőv., Schwarcmann Mariska (Német-Boly), Taky Gyuláné, Vagner Mariska, Verle Annus, Weidinger Etelka.

— (**Otócska Géza letartóztatás.**) Tegnap este megjelent lapunkban megírtuk, hogy a budapesti államrendőrség sürgőnyileg kéréste magához a koppenhágai rendőrségnek a pécsi rendőrséghez intézett táviratát, melyben tudatva volt, hogy Otócska Géza rendőri felügyelet alatt van. Jóval lapunk zárta után, este felhétkor érkezett aztán meg a sürgőnyi értesítés a pécsi rendőrséghez a budapesti államrendőrségtől, hogy a koppenhágai rendőrség sürgőnye alapján Otócska Géza letartóztatta és Budapestre szállítása végett detektivek is utaztak Koppenhágába. Így ért hát véget Otócska Géza három napig nagy port felvert bujdosása s ügye most már bizonyára dülőre fog vergődni. A nála megtalált pénzből Schlossberger pénze megtérül s a többi ügyét is rendezi a család bizonyára és így kriminálisba nem fog keveredni az amugy is szomorú hirre vergődött jószágigazgató.

— (**Ismét lehet korcsolyázni.**) Már tegnap délután jelezte a király-utca sarkán a vörös tábla, hogy lehet újra használni a korcsolyázó egylet jégpályáját. Nagy öröm-

mel fogadták e hirt a jégspport kedvelői s különösen ma délután egész sereg szép, fiatal leány ment le a jégpályára, hogy ismét élvezhessék e kedves mulatságot, melyet egy ideig nélkülözniök kellett.

— (**Szerencsétlenül járt munkás.**) Sváb János vasesztergályost baleset érte munkaközben. Jobb kezének két ujján mintegy 2 cmnyi sebet ejtett. Most egy-két het telik bele míg újra munkaképes lesz.

— (**Vesztett kutya által megharapott ember.**) Magyar Ürögh községben ma délelőtt veszett eb garázdálkodott. Egy Kovács Ferenc nevű embert meg is harapott, a ki valamint a segélyére siető többi lakosok is üldözőbe vették az állatot, azonban sikertelenül. Most az egész községben zár alatt vannak a kutyák, míg meg nem bizonyosodnak, hogy sok között is nincsen-e olyan a melyiket megmárt a veszett állat.

— (**Vasutasok köre.**) A dombovári máv. altiszti kör évi rendes közgyűlését a napokban tartotta meg és a kör vezetésével a következő rendes tagok bizottak meg: Elnök: Füzy István. Alelnök: Rulf Károly. Titkár: Balogh Gábor. Pénztárnok: Klespits Alajos. Körgazda: Eisenhauer Pál. Ellenőrök: Petrovits Kálmán, Fridrich János. Választmány: Hacksch Gusztáv, Iváncsics György, Stremet József, Helischauer Adolf, Molnár József, Sefcsik Antal. Póttagok: Krátel Dániel, Balogh János, Bárány Zsigmond. Könyvtárnok: Müller Adolf.

— (**Gyilkossági kísérlet.**) Muk Mihály, bikácsi, tolnamegyei születésű, 23 éves eszmadialeány gyilkossági kísérletet követett el volt gazdája ifju Körösi János, széke-fehérvári lakos ellen. Viszálya volt vele munkadíja miatt s ezért az utcán rálesett és egy hatlövetű revolverből rálőtt. A golyó épen szive táján találta a csizmadiát, azonban a vastag bőrkötény és télruha annyira hatását vette, hogy nem sebesíthette meg. A gyilkos merénylőt erre elfogták és átadták a királyi ügyészségnek.

— (**A nyomor.**) Ez az állapot napjainkban sok helyen észlelhető és sajnos, még ennek is van fokozata. Hogy azonban fogalmunk legyen a nyomor szuperlatívusáról, ime egy példa: Egy család, a mely áll 3 apró gyermekből, az atyából és anyából; vidékről jöve, Pécssett letelepszene azon jó szándékkal, hogy a családfő itt napszámjából úgy, a hogy mégis csak eltartja családját. Dolgozik is a férj, ha kap munkát, de egyszerű napszamos létére, mikor és mit kap? A véletlen vitt bennünket e család szomorú hajlékába. A 3 gyermek ott sir, rimázkodik egy falat kenyérért az ágyak képzelt, deszkából összetákoltt valamin, éhen, haloványan, ruhátlanul a jég hideg szobában. Az anya adna nekik kenyeret, ha volna; betakarná merev testüket valami ronggyal, de nincs; hisz maga is étlen, ruhátlan. Az anya napszamba sem mehet, mert nincs mit felvenni magára, apró gyermekeit sem hagyhatja hon, mert nincs kinek felügyeletére bizni. És miért ily földhöz ragadt, szánalomra méltó e család? Mert Kocsola faluban, a hol laktak, azt a házat tűz pusztította el és mindenük a szó leztágasabb értelmében a tűz martaléka lett. Azóta pedig önérejükkel képtelenek magukhoz jönni. Az irtalmasság nevében közönségünk nemes szívéhez fordulunk, hogy akár élelmiszerek, akár némi ócska gyermek és egyéb ruhákkal segítsen ezen szerencsétlen családon. Az adományok György-utca 19. sz. alatt Kerda József-néhez küldendők.

— (**Eltévedt kis leányka.**) Egy apró, 4—5 évesnek látszó kis leány járkált

ma délután egyedül a király-utcában. Elnézegette a kirakatokat, örült a sok, gyermekszemnek tetsző látnivalónak, míg észre nem vették a járókelők s a rendőrség figyelmét fel nem hívták reá. *Trixler* rendőrbiztos megkérdezte az apróságot, hogy hol vannak a szülei, de biz az nem tudott arra felvilágosítást adni. A nevet szerencsére tudja: *Molnár Etelkának* hívják s szülei megtalálják a rendőrségnél, hol jó, meleg helyen tartják azok jelentkezéséig.

— **(Meggzúnt állatjárványok.)** Az állatorvosi hivatalos jelentés szerint Bicséren az eddig uralkodó lépfene, valamint Mattyon a sertésvész meggzúnt.

— **(Az iskolában.)** Magyaráz a hitoktató egyik helybeli iskolában az apróságnak. Észre veszi ezenközben, hogy az egyik fiu nem igen figyel. Előhívja s kérdezi tőle a legutóbb elmondottakat. Egy bibliai történetről volt szó, a mikor Jézus együtt volt tanítványával, kik közül csupán Tamás nem volt jelen.

Hát miről is beszéltem? kérdi a hitoktató a fiut.

Jézusról.

Aztán ki nem volt ott a tanítványok közül?

Hát, hát a . . . Darócy Tamás, szólt a megijedt gyerek, általános bahotát idézve elő feleletével, apostollá avandzsíroztatván egyik iskolatársát. Az volt a szerencséje, hogy öntudatlanul jött viccével megnevettette oktatóját is és így megmenekült a büntetéstől.

— **(Nemzetközi kiállítás Budapest.)** Bécsben ebben az évben a császári jubileum alkalmából az idegeneknek nagy tömege fogja felkeresni. Ezt az alkalmat felhasználni arra, hogy a Bécsben felkereső külföldieket arra indítsuk, hogy a magyar székes fővárost felkeressék, hazafias kötelesség. Ez indította Budapest vezető iparos és kereskedő köreit arra, hogy »Nemzetközi kiállítás« rendezzen Budapestben, az egészségügy, nép és hadsereg élelmezés, sport és idegen forgalom részére, találmányok és ujdonságok külön kiállításával kapcsolatban. A kiállítás a városligetben lesz és május 15-étől szeptember 30-áig tart. Az eddigi ugy belföldi mint külföldi bejelentések után itélve a kiállítás kiváló sikerének ígérkezik.

— **(Bojcssevet halálra ítélték.)** A szerencsétlenül járt magyar énekesnőnek, Szimon Annának gyilkosait végre utólrta megérdemelt sorsuk: a bíróság *Bojcssev* Decskót, a volt udvari tisztet és *Novelicset*, az egykori rendőrfőnököt halálra ítélte. A bolgár igazságszolgáltatást, amely csigalépcsőben és ferde utakon járt, a közvélemény végre az egyenes utra térítette. Az elvetemült uri gyilkosok, akiket az elsőbíróság csak életfogytiglani börtönrre ítélt, érdemesekké lettek a legsúlyosabb büntetésre. *Bojcssev* Nikolt, a gyilkos kapitánynak bűnrészességgel vádolt öcsjét, felmentették. Az áldozat hozzátartozóinak ötezer frank kártérítést ítélt meg.

— **(Sorozás a megyében.)** Az ezidei katonai sorozásokat a megyében a következő napokon tartják meg; március 3—6. napjain a pécsváradi járásban; március 11—13. napjain a siklósi járásban; március 17—21. napjain a baranyavári járásban; március 25—30. napjain a mohácsi járásban; április 2. és 12. napjain a hegyhíti járásban; április 16—19. napjain a szentlőrinci-járársban; április 23—25. napjain a pécsi járásban. A sorozó bizottság polgári elnökei: Pécsváradon *Driesz* Lajos; Siklóson *Szivér* János; Baranyavárott *Kiss* Emil dr.; Mohácson *Német* Lipót; Dárdán *Szily* János; Szentlőrincen *Mándi* Samu és Pécsen *Trixler* Károly, alispán.

— **(Csavargók tanyája.)** Jó tanyának tartják a hely és foglalkozás nélküli csavar-

gók a *Mátyás* király vendéglő épületében levő pincehelyiséget, a hol meghuzódnak és igen sokszor a nem igaz uton szerzett pénzüket elisszák. A rendőrség is tudja ezt és gyakran megvizsgálja a lebujt; tegnap is négy jó madarat szállítottak be onnan a torony alá.

— **(Nazarénusok és a katonáskodás.)** Régi dolog, hogy a katonáéknál legtöbb baj a nazarénus hitűekkel van, mert a nazarénusok sem esküdni, sem letérdepelni, sem fegyvert fogni nem akarnak, szóval vallási okokból egy csepp kedvük sincs katonáskodni. Ezért a nazarénus vallás törvény szerint nem tartozik a bevett vallásfelekezettek közé s az a kérvény, melyet most készítettek, nem fogja hozzásegíteni a nazarénusok t, hogy egyenlő vallásszabadságot élvezzenek a többi felekezettel együtt. Az összes hazai nazarénusok ugyanis kérvényt adtak be a honvédmínisterhez, amelyben a következőket kérik:

1. Mentessenek fel a nazarénusok a fegyver használata alól.

2. Töröltessék el a katonaságnál az a szokás, hogy az imára való vezényléskor a legénység letérdepelni tartozik.

3. Mentessenek fel a nazarénusok a katonai eskü kötelezettsége alól.

4. A nazarénusok ne kényszeríttessenek a többi felekezettel katonákkal együtt templomba járni. Ezeket a kérelmeket a nazarénusok *Máté* evangéliumára alapítják.

Hasonló tartalmu kérvényt a hadügyminiszterhez is be fognak nyújtani, de előre jószolhatjuk, hogy tekintetbe egyik helyen sem fogják venni.

Felhívjuk t. olvasóink figyelmét *Keresztély* Sándor elsőrangú zongoragyáros mint zongoratermeire Budapest, Váci-körut 21., a hol ugy saját, mint minden jelesebb külföldi gyáros zongoraiból pianinóiból és harmoniumjaiból állandóan ca. 100 drb. van készletben. *Keresztély* Sándor gyártmányai évek óta a legjobb hírnévnek örvendenek, és elsőrendű zenészek által a legjobbaknak tartatnak. Minden hangszert 6 évi jótállással árusít, régi zongorákat, pianinókat becserél. Hitelképes egyéneknek részletfizetést is kedvezményez, mely esetben az árak csupán 5%-al drágábbak, mely körülmény is igazolja a cég szoliditását. Bővebb felvilágosítással, árjegyzékkel készséggel szolgál.

Művészet, irodalom.

○ **Eleven ördög.** Konti legjobb operettjét — bár darabváltozás miatt csak ugy előrántották, tegnap este elég szép számú közönség hallgatta végig s az előadás igen jó volt. *Ligeti* Mari temperamentummal játszott és csinosan énekelt; *Andorfy* pedig — dacára, hogy karja fel volt kötve — jó kedvvel és humorral játszott. Igen jó volt *Némethy* Giza is s általában a szereplők mindent elkövettek, hogy a hevenyében előrántott darab előadása összességében menjen. És ez sikerült is.

(→)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 27-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Szilágyi* Dezső elnök a Ház mai ülésének elején meleg szavakban jelentette be, hogy a képviselőházat gyász érte, elhunván *Tisza* Lajos gróf képviselő, Szegednek az árvíz utáni rekonstruálójá. Az elnök bucsuztatója után a Ház elhatározta, hogy *Tisza* Lajos gróf elhunyt feletti részvétét jegyzőkönyvbe iktatja, a családdal részvétét közli és temetésére küldöttséget meneszt.

Ezután a költségvetési javaslat részletes tárgyalása vette kezdetét.

Werner Gyula volt az első szónok, a ki hosszadalmas beszédben kelt védelmére a dualizmusnak és bizalmát fejezte ki *Bánffy* irányában.

Egy csomó tételt aztán vita nélkül fogadtak el, azonban a miniszterelnökség tételénél heves összeütközés történt *Hock* János és báró *Bánffy* Dezső miniszterelnök között a sajtóiroda céljaira felvett 50.000 forint hovatordítása miatt.

A honvédségélyezésnél felszólt a szélsőbal tüntető tetszése között *Lakatos* Miklós. Azért szól — ugy mond — hogy feleljen a miniszterelnök multkori alávaló és gyalázatos támadására, melylyel a 48-as honvédegyleteket illette.

E kijelentését jobbról nagy mozgás, a szélsőbalról pedig zajos helyeslés fogadta, mire elnöki megrovásban is részesült.

— Rendre utasítom és figyelmeztetem a képviselő urat, hogy ilyen kifejezést: »alávaló«, — a képviselőházban senkire sem szabad használni! Szólt az elnök, mire *Lakatos* így korrigálta ki szavait *Bánffy*ra vonatkozólag:

— No hát, nem miniszterelnökhöz méltóan szólt!

— Az más! Hagyta helyben erre az elnök, mire balfelől kitört a derűtség és az éljenzés.

— A többi képviselő urakat pedig arra kérem, hogy tartsák be a házszabályokat, mert csak így lehet a rendet fenntartani.

Folytatta az elnök, a mire a helyeslések zaja kelvén, ismét meg kellett szólalnia:

— Az elnöki megjegyzésre se egyenkint, se testületileg megjegyzést tenni vagy tüntetőleg demonstrálni nem szabad.

Lakatos: Nekem szólt az éljen!

Persze erre ismét kitört a derűtség és zúgott az »éljen *Lakatos*!« kiáltás.

Lakatos csak ekkor folytathatta beszédét. A miniszterelnök meggyanusította a honvédegyleteket, hogy boldog s boldogtalannak adattak igazoló levelet. Követeli, hogy nevezze meg azokat; hadd bűnhődjék, a ki gaz; hadd hulljon a férgese. De a honvédnév mecsoktalanul maradjon az utókorra. Kövesse meg magát a miniszterelnök. A honvédek vannak olyan tisztességes emberek, mint ő; hazafiság dolgában pedig különbek, mert ők vérüket ontották a hazáért, de *Bánffy* hazafiságát csak Bécsben ismerik, csak a kvóta és a provizorium hirdeti. *Bánffy* senkinek sem hisz, csak a szolgabiráknak; pedig azok gombamódra csinálják a honvédeket. (*Viharos* derűtség.) Hová költi *Bánffy* az előirányzott 620 és egynehány ezer forintot? A hozzáfördülő honvédegyleteknek csak ígéret, de semmit sem ad. Ezeket akarta elmondani.

A beszédet a szélsőbalon éljenzés követte.

Bánffy Dezső báró, miniszterelnök válaszában kijelenti, hogy nem reflektál *Lakatos* kirohanására. Tegye szívére a kezét *Lakatos* és lássa be, hogy ő 300.000 frtról 600.000 frtra emelte a honvédségélyezést. A tények beszélnek! Hiszen ha a kormány nem járna el kellő pietással a honvédegyletekkel szemben, meg kellene egynegyed részüket szüntetni, mert alapszabályaik nincsenek. Ne bolygassák a honvédegyleteket, mert bizony nem válik azok előnyére. A ki akarja, menjen hozzá, szívesen ad az egész ügyről felvilágosítást.

Rátkay László szólalt fel a miniszterelnök beszéde után. Ha valamikor, úgy most kell segíteni a honvédeket; 8—10 év múlva nem lesz már erre szükségünk! Egy közlegény 36 forintot kap egy évre; ez naponkint 10 krajcár, holott a kenyér kilója 16 krajcár. Fel kell emelni a segélyt. Mitől fél *Bánffy*? Tőlünk, hogy nem szavazzuk meg — kérdi a szónok — vagy a királytól? Az egyik felség, a nemzet, látvott vetett a multra; a másiknak is látvott kell arra vetnie. Javaslatot ad be, hogy küldjenek ki parlamenti bizottságot a kérdés elintézésére.

Bánffy a bizottság kiküldését ellenezte. A többség az eredeti tételt elfogadta s azután az egész tárcát megszavazták.

Ülés végén *Mócsi Antal* interpellált az uzsora ellen.

TÁVIRATOK.

— **Az osztálysorsjáték húzása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A osztálysorsjátékon a főnyereményt egy szentesi polgár sorsjegye nyerte. Nagyobb nyeremények estek a következő számú sorsjegyekre: 56011. sz. 9000 korona, 9894. sz. 300,000 korona, 46352. sz. 100.000 korona, 82856. sz. 200.000 korona, 51401. sz. 150.000 korona, 10094. 5000 korona.

— **Tisza Lajos gróf a ravatalon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnap elhunyt Tisza Lajos gróf ravatalánál közéletünk számos kitünősége jelent meg. Temetése holnap lesz Geszten. Tisza Kálmán biharmegyei birtokán, hova a gyászszertartás végzésére Sász Károly ev. ref. püspök utazik le.

— **Magyar nagykövet a német császár páholyában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szögyén Marich László ujabban kinevezett berlini nagykövet a tegnap tartott diszelőadáson a német császárral egy páholyban hallgatta az előadást.

KIR. TÁBLAI ÉRTESEITŐ.

1898. évi jan. hó 24-én s köv. napjain elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívülileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 124. Ruznyák Mariska — Polgár Lajos házas. felb. — mv.
125. Pécselt elhalt Klemencsics József s n. hagy. ügye. — hh.
III. 21. Dunaföldváron elhalt Schrauf János s n. hagy. ügye. — hh.
82. Dr. Ellbogen Fülöp s t. — Weppert György s t. végr. — ms.
143. Okorágon elhalt ör. Geczi János hagy. ügye. — mv.

Előadó: *Töttössy Béla.*

- V. 3268. Takács Márton s t. — Stevér Ferenc zárlat. — fo.
11. Pock Rozina — Schall Mihály házas. felb. — hh.
53. Bodó József s t. — Joanics Jánosné s t. ing. tjog. — hh.
68. özv. Vörösmarti Mihályné — Vörösmarti István s t. öröks. — rmv.
III. 141. Somogy megyei takptár — M. kir. kincstár végr. — mv.

Előadó: *Dr. Daempf Sándor.*

- V. 3169. özv. Müller Jakabné s t. — Bognár János s t. 33937 frt 22 kr. — mv.
3212. Rechnitz Salamon — Szabó Margit 14 frt 50 kr. — hh.
3234. vb. Meiszner Imre csődügye. — ms.
III. 3297. Ács Károly — Korvitz Antal s n. előterj. — mv.
3289. Ács Károly — Korvitz Antal s n. elsőbíró. jelentés. — csat.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 3235. Németh József — Egedy Sándor 5000 frt. — hh.
19. Kovács István — Ács Rozi s t. vagyon köz. mszűnt. — mv.
50. özv. Krcsmár István — Dr. Tersánszky Gyula s t. pénzvissz. t. — fo.
60. Höffler testvérek s t. — Grouina József 700 frt. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 62. Kis Horváth János — Nagy Juli öröks. — fo.
64. Dr. Kantz Adolf — Kallisch Manó 2000 frt. — mv.
67. Sipos Mihály — Bárdos Jánosné s t. ing. teherm. — hh.
84. Krusely Elek s t. — Krusely Mihály öröks. — rend.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 22. Sauer Ignác s t. — Ludvig István végr. — rend.
72. Holcer Hermann s fia — Rosenfeld Mór s t. tjog. — hh.
90. Tomics Tocó — Tomics Burgya tjog. — rend.
97. Baranyamegyei hitelbank s t. — Szabó József végr. — hh.
110. Dollinger János — Balázs Józsefné végr. — hh.
111. Kozma József s t. tlkv. ügy. — rend.
112. Baranyamegye gyámpénztára — Dr. Krausz Jenő s t. zjog. — rmv.
141. Ivicsin Vinkó s t. — Jakcsics Stipánné perfelj. — rend.
146. Havlák János — Dr. Illés Samu végr. — hh.
156. Jung János — Thurn József végr. — rend.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 128. Kásádi Julianna — Kásádi Józsefné öröks. — hh.
III. 109. Walla József — Kaszun János végr. — rend.
132. Honlicska Gyula — Honlicska Henrikné végr. — hh.
138. Kásádi András — Géci József végr. — rend.
144. Odescalchi Gyula hagy. csődötöm. önk. ár. — hh.
147. Első m. jégkár biztosító szövetkezet — Laskovics Ferenc végr. — hh.
148. Első m. jégkár biztosító szövetkezet — Laskovics Ferenc végr. — rend.
149. Máté Pál — Kovács Gáborné végr. — ms.
150. Kossa Dezső — Szalai Márkó végr. — fo.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 56. Takács János — Hirschl Sámuel s t. ing. tjog. — hh.
61. Baumann Miklós s n. — Baumann Ádám s n. szerz. érvényt. — rend.
63. Lámos Bena — Zetovics Manda s t. tjog. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: *Babits Mihály.*

- V. 106. Ifj. Kozma Mihály s t. szánd. emberölés. — rmv.
117. Kovács Gyula lopás. — hh.
150. Hirschfeld Adolf s t. k. t. sért. s becs. sért. — rmv.
III. 121. Klettinger Györgyné anyak. kih. — mv.
122. Német György » » — ms.
164. Keszi István » » — fo.
165. Nagy György » » — rend.
168. Hajdu Lidi » » — hh.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 53. Szabó István s t. lopás. — rmv.
57. Szücs Mihályné becs. sért. — vu.
62. Záborszky János lopás. — hh.
85. Holiser Zsigmond becs. sért. — hh.
88. Rosenbaum Sándor » » — vu.
89. Jándli József » » — vu.
96. Schwarcz Mór k. t. sért. — hh.
140. Szebényi Ferenc becs. sért. — vu.
142. Szőke Sándor k. t. sért. — hh.
143. Kersics Márton » » — hh.
145. Andrics István becs. sért. — vu.
149. Stremet Mari s t. becs. sért. — vu.
III. 102. Mittler Mihály s t. lopás. — hh.
108. Reith János s t. rágalm. stb. — rmv.
184. Lakatos László közcsend ell. kih. — hh.
186. Kölcsey János s t. k. t. sért. — hh.

Előadó: *Czeplányi Béla.*

- V. 104. Kovács Rozi család. — hh.
119. Özv. Haineman Andrásné lopás. — rmv.
178. Bohniczki Kálmán suly. tsért. — rend.
III. 42. Pap Katalin » » — rmv.
109. Novák Károly » » — fo.
112. Ollos Julianna » » — hh.
156. Hartmann István s t. » » — hh.
171. Kovács Antal s t. » » — ms.
185. Bokor János sikk. — rmv.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 114. Császár János s t. hat. ell. erősz. stb. — rend.
118. Nagy József rágalm. — rmv.
144. Schneider András rágalm. — mv.
III. 93. Székely Antal lopás. — rmv.
110. Bergweez István s n. jogt. elsaját. — ms.
111. Furd Antal s t. lopás. — mv.
163. Sárdi Ferenc s t. suly. és k. tsért. — rend.
167. Benics Tádé s t. rágalm. — rms., rhh.
179. Nagy Sándor s t. » és becs. sért. — rmv.
181. Mursits Marton közcsend ell. kih. — ms.

Előadó: *Nábráczy Lajos.*

- V. 97. Pora Józsefné mag. okir. ham. — hh.
116. Kanizsai József magánlak sért. — hh.
151. Dozsa Ferenc hat. ell. erősz. — hh.
III. 44. Ágoston Ferenc s t. lopás. — hh.
107. Csapó István közcsend ell. kih. — rmv.
166. László Péter s t. lopás. — hh.
169. Takács Péter » » — mv.
170. Hencz Lajos jogt. elsaját. — hh.
172. » » s t. ing. rong. — rmv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi január hó 31. s köv. napjaira.

I. polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 103. Özv. Kovács Györgyné s t. — Cseh János öröks.
181. Koleszárits János s t. — Dollinger János s t. ing. tjog.

Előadó: *Töttössy Béla.*

- V. 12. Heckmann Jakab — Forster Erzse házas. felb.
17. Kusz János — Gombos Lidia » »
106. Vörös István — Kis Pál Teréz » »

Előadó: *Dr. Daempf Sándor.*

- V. 3236. Vb. Köszler Jakab csődügye.
3278. Krausz Jakab — Propper Mór s n. 100 frt.
3354. Botfy Lajos — Svastics Benő s t. 552 frt 62 kr.
87. Dr. Tersánszky Gyula — Tuboly Viktor panasz.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 65. Schuth Vilmos — Berger Vilhelmina s t. 2263 frt 14 kr.
85. Glavák Tamás s t. — Horváth Mari s t. 195 forint.
99. Zsolnay Erzsébet — ifj. Biró József 1000 frt.

II. polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 104. Nagy Teréz — Bécsi János s t. szerződ. érvényt.
123. Bellosits András — özv. Turbéli Andrásné s t. öröks.
153. Bodics József — Bodics Ferenc s t. ing. tjog.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 107. Greiner Sámuel — Gáti Tóth Lőrinc s t. tjog.
108. Mészáros János — Mészáros Juli felszám.
136. Halász Boldizsár s n. — Halász Victor s t. tjog. bek.
137. Farkas József s n. — Horváth Janka tjog.
155. Darabos Nagy Judit tlkv. ügy.
182. Tabak György s t. — Tabak Katalin s t. tjog.
183. Amrein György — Hoffmann Terézia zjog. előj.
193. Bajai takptár — Jusztin Katalin zjog. bek.
194. Wolf Ábrahám és fia — Bosnyák Ilia zjog. bek.
208. Bro Harkányi Károly — Büchler József végr.
216. Dr. Spányi Leó — Berger Sámuel s n. »
223. Zsolnay Vilmos — Löwentheil Márk s n. felszám.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 157. Nagykanizsai takptár — Ruzsics György végr.
158. Lisziák Ferenc — Jalsovin Ignác »
195. Dárdai takptár s t. — Mark János s t. »
196. Dr. Kántz Adolf — Markovits István s n. »
226. Jakopcsics Teréz — Pergár István »
230. Stárk Sándor s t. — Hollósy Mihály »
232. Grossmann és Rauschenbach cég — Géczi István végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 66. Kaufer Jakab — Dechert Illés 525 frt.
83. Zalamegye öz. gyámpénztára — Hermann Vendel s t. 744 frt 78 kr.
95. Lengl Ádámné — özv. Lengl Péterné tjog. tör.
127. Mercz Mihály — Róth Katalin válóper.

Büntető tanács.

Előadó: *Babics Mihály.*

- V. 60. Berda István s t. gyilk.
200. Makovecz Márton lopás.
216. Rosendorn Jenő család, lopás stb.
251. Pandur Demeter halált ok. t. sért.
227. Id. Bandl János s t. halált ok. t. sért.
III. 177. Friss Pál anyakönyvi kih.
180. Tóth Károly » »
183. Fannyi Antal » »
217. Német Györgyné anyakönyvi kih.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 152. Löwenstein Sándor s t. becs. sért.
174. Mudig András s t. » »
175. Lámácsi István k. t. sért.
176. Ifj. Vincze Sándor k. t. sért.
228. Schmidt Jánosné emberölés.
250. Borzs Ferenc s t. becs. sért.
260. Brinner Ferenc lopás.
III. 210. Siller István » »

229. Jakab Ferenc szem. szab. sért.
230. Keller Pál ing. rong.
232. Tóth József s t. k. tsért. stb.
233. Modrovics István s t. m. lak. sért.
245. Rozmár Mihályné s t. lopás.
246. Szabó Imre s t.
262. Krausz József k. tsért.
292. Weintraut Jánosné tul. ell. kih.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 205. Mihovecz Ferenc szánd. emb. ölés.
206. Itj. Kőrösi Lajos » » » »
243. Baksay Gyula s t. szemérem ell. erősz.
248. Özv. Sándor Mártonné gyujt.
249. Horváth Győri József lopás.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 202. Sárközi Farkas s t. org. stb.
204. Kis Hagyan Sándor emberölés.
215. Jenei István s t. hat. ell. erősz. stb.
252. Magyar Ferenc rágalm.
253. Kuti István suly. tsért.
254. Nádi Jánosné hat. ell. erősz.
III. 209. Nagy Solyom József rágalm.
218. Kis Mester József s t. hat. ell. erősz. stb.

Előadó: *Nábrácky Lajos.*

- V. 203. Szalavári György suly. tsért.
250. Bertalan János ham. tan.
258. Horváth Kázmér suly. tsért.
III. 182. Jambrovics Mihály lopás.
207. Banicz Vendél suly. tsért.
208. Kordik Ádám » »
231. Balog Józsefné lopás.
234. Battyáni Cili »
285. Enzminger Jakab közcsend. ell. kih.
291. Horváth Imre s t. suly. tsért.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

HIRDETMÉNY.

Vagyonbukott **Goldberger Mór** alul irt csődtömeggondnoka közhirre teszi, hogy a csődleltárban 3—765. tétele szám alatt felvett 6866 frt 55 kr. beszerzési ár és 3324 frt 02 kr. becárral bíró különféle rőfös áruk és rövidárúkból álló ingóságok a zárt ajánlati versenytárgyalás útján eladatnak.

Ehhez képest felhívom a venni szándékozókat, hogy ajánlataikat 350 bánatbénzzel együtt lepecsételt borítékban 1898-ik évi február hó 2. napjának délelőtti 10 órájáig **dr. Szilasi Zsigmond ügyvéd** urhoz Pécssett, Perczel-u. 12. szám mint a csődválasztmány elnökehez annál is inkább benyujtsák, mert a később érkező ajánlatok figyelembe nem vétethetnek. Ugyanazon napon d. e. 10 órakor a választmány dr. Szilasi Zsigmond ügyvéd urnál ülést tart és a beérkezett ajánlatok felett ez ülésen határoz.

A választmány fenntartja magának a jogot, hogy még a legkedvezőbb ajánlatot is visszautasíthatja, ha azt az áruk tényleges értékének arányban állónak nem találja.

Ugy a csődleltár, mint az eladandó áruk az alulirt tömeggondnok közbejöttével az eladás napjáig naponta 2 és 3 óra közt bárki által megtekinthetők.

A vételi illetéket a vevő fizeti.

A választmány sem az áruk mennyisége, sem azok minőségeért, sem a leltár helyességeért szavatosságot nem vállal.

Vevő tartozik a vételárat 24 óra alatt megfizetni s az árukat ugyanaz idő alatt át is venni. Jogában van mégis a Király-utca 21. sz. házban levő ama bolt-helyiséget, hol az áruk ez idő szerint vannak, 1898. évi május 1-ig használhatni, köteles azonban ez esetben az ez időre eső 87 frt 50 kr. boltbért a tömeggondnoknak előre megfizetni.

Pécssett, 1898. évi január hó 22-én.

Dr. Kelemen Mózes

ügyvéd,

vb. Goldberger Mór csődtömeggondnoka.

Építkezők

figyelmébe!

A helybeli sátoztábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagymennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és kapsot

igen jutányosan ad el,

esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécssett. Szigeti-országút 33. sz.

240. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Varjas községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban pontjában foglalt kiegészítéseit is. — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi augusztus hó 1-ső napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi augusztus hó 1-ső napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülirt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi augusztus hó 1-ső napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécssett, a kir. törvszék tkvi hatósága, 1898. január 11-én.

Bogyay Pongrácz

kir. törvszéki bíró.